

XXXXXXXXXXXX

ECHO ZE WZGÓRZA
BŁ. MARII PASTERKI

nr 260

XXXXX czerwiec 2021 / 6 XXXXX

Serce Jezusa - Życiem Kościoła

Najświętsze Serce Boże poświęcamy Ci naszą Ojczyznę, miasta i wioski, nasze rodziny i nas samych, Serce Boże, przyjdź Królestwo Twoje... - brzmi w naszych polskich kościołach hymn śpiewany z przejęciem trzykrotnie i na stojącą przez zgromadzony lud Boże. Jakie znaczenie ma dla Polaków ta pieśń? Odpowiedź zna każdy świadomy polski wyznawca zasad wiary Kościoła Rzymsko – Katolickiego. Najświętsze Serce Jezusa jest podstawą tożsamości naszego Narodu, wpisaną w naszą historię, naszą nadzieją w teraźniejszości, jedynym ratunkiem i ocaleniem na całą przyszłość. Dzięki Najświętszemu Sercu Jezusa nasza umiłowana Ojczyzna trwa w Kościele Katolickim i mimo prześladowań ze strony zlaicyzowanego świata trwa w wartościach naszych ojców wierna własnej historii i świętej Tradycji Kościoła.

Najświętsze Serce Jezusa w historii Narodu Polskiego

Dnia 11 czerwca 2021 roku w bazylice Najświętszego Serca Pana Jezusa w Krakowie miało miejsce ponowienie Aktu poświęcenia Narodu Polskiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa z udziałem polskiego episkopatu. Podczas uroczystej Eucharystii abp Marek Jędraszewski sięgając do najważniejszych kart naszej historii narodowej podczas Mszy św. powiedział: *Jesienią 1918 r. 123 lata utraty suwerenności i polskiej państwowości przechodziły już do historii. Ale wszyscy, którzy byli świadomi tamtych wydarzeń, doskonale zdawali sobie sprawę, że niepodległość odzyskana, niemal cudownie, zrodziła się z serc Polaków, którzy nigdy nie pogodzili się z utratą wolnej ojczyzny. Arcybiskup podkreślił, że sześć pokoleń Polaków głosiło miłość do ojczyzny*

ziemi, języka i własnej historii i tradycji doskonale rozumiejąc, iż najgłębsze pragnienia ich serc znajdują swój fundament w tajemnicy Najświętszego Serca Pana Jezusa, które przebite stało się źródłem mocy i siły dla Kościoła, dla ludzi wierzących, dla wszystkich będących nawet w pewnym dystansie do Kościoła katolickiego, a zdających sobie sprawę, że prawda o polskim sercu i polskiej duszy znajduje swoje najgłębsze uzasadnienie w tajemnicy Serca Jezusowego. Bł. Maria Karłowska również upatruje w Najświętszym Sercu Jezusa źródło siły w walce z ciemnością i grzechem, o czym mówi: *Jego Serce, tak pełne jest miłości dla biednego stworzenia swego. Serce Jego, tak niepohamowanie skłonne do przebaczenia i litości!* (Zak. Past. w samotn.).

Arcybiskup Marek Jędraszewski zwrócił uwagę, że *nawet formalne odzyskanie niepodległości nie kończyło zmagania o utrwalenie granic, o pełną wolność i suwerenność. Wiosna i lato 1920 r. pokazały, jak śmiertelnie został zagrożony byt niepodległej Polski. Na zagrożenie została wystawiona wiara w Boga. – Ateistyczny pochód Czerwonej Armii miał zaprowadzić zupełnie nowy ład, pozbawiony odniesień do Boga i do Kościoła – mówił abp Marek Jędraszewski. Metropolita podkreślił, że zwycięstwo w Bitwie Warszawskiej w sierpniu 1920 r. sprawiło, że Polska mogła z większą nadzieją myśleć o swojej przyszłości i dlatego w czerwcu 1921 r. w bazylice Najświętszego Serca Jezusowego w Krakowie zebrał się cały polski episkopat, aby dziękować Bogu i w uroczystym akcie oddać Polskę Sercu Jezusowemu. – Dzisiaj, po stu latach, w nowej rzeczywistości, zebrał się polski episkopat, by nie tylko nawiązać do tamtych wydarzeń sprzed stu lat, ale żeby z ogromną nadzieją, pośród współczesnych zagrożeń, oddać raz jeszcze Polskę Sercu Jezusowemu i jednocześnie z tej bezgranicznej miłości Serca Jezusowego czerpać siły do miłości – miłości Boga, ojczyzny, drugiego człowieka i samego siebie – mówił abp Marek Jędraszewski.*

Serce Jezusa – Sercem Kościoła

Kościół Święty został założony przez Jezusa Chrystusa w czasie Jego publicznej działalności, od chrztu w Jordanie aż do Zesłania Ducha Świętego. Pan Jezus przepowiadając Ewangelię gromadził wokół siebie tłumy, z których wybrał grono uczniów i wysłał przed sobą, aby przygotowywali teren dla Jego rekolekcji, które prowadził obchodząc wioski i miasta. Już w tym dziele widzimy, że Chrystus organizował wspólnotę misyjną Kościoła, która jest dziełem Boga. Zbawienie człowieka dokonuje się tylko w Kościele założonym przez Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, posłanego ludziom przez Ojca. Jezus Chrystus zorganizował Kościół i oddając swoje życie za grzeszników, po swoim Zmartwychwstaniu posyła Ducha Świętego, by kontynuował Jego misję zbawczą w Kościele. Dzięki tej misji dostąpiło zbawienia wielu świętych i błogosławionych Kościoła, a pośród nich Bł. Maria Pasterka, która mówi: *Tyle sposobów do zbawienia nas miał wszechmocny Bóg, a wybrał ten najstraszniejszy sposób, bo najlepiej dowiódł o miłości Serca Swego!* (Zak. Past. w sam.) Ktokolwiek więc chce się zbawić, musi należeć do Mistycznego Ciała Chrystusa, którym jest Kościół Rzymsko- Katolicki. Tak jak Ciało Chrystusa zostało po zmartwychwstaniu przemienione i wstąpiło do nieba, tak samo to Ciało, jakim jest Kościół, zostanie przemienione i będzie uczestniczyło w szczęściu wiecznym z Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Sam Bóg zdecydował, że tylko w Kościele jest źródło wody Życia. Kto chce z niego czerpać, musi wejść do Wspólnoty Kościoła Rzymsko – Katolickiego.

Pragnienia Najświętszego Serca Jezusa

W latach 1673–1689 aż 80 – krotnie ukazywał się Chrystus św. Małgorzacie Marii Alacoque ze Zgromadzenia Sióstr Nawiedzenia (wizytek) we Francji z Sercem na piersiach przebitym i opasanym cierniową koroną, z którego wytryskują płomienie miłości, a w ich centrum był krzyż. Podczas objawień Pan Jezus zapewnił ją o Swoim nieskończonym Miłosierdziu dla ludzi. Przypomnijmy treść ostatniego z wielkich orędzi Pana Jezusa: *Oto Serce, które ogromnie umiłowało ludzi, że niczego nie szczędziło, aż do zupełnego wyniszczenia Siebie, dla okazania im Swej miłości, a jednak w zamian za to doznaje od większości ludzi gorzkiej niewdzięczności, wzgardy, nieuszanowania, lekceważenia, oziębłości i świętokradztw, jakie Mi oddają w tym Sakramencie Miłości. Lecz najbardziej boli Mnie to, że w podobny sposób obchodzą się ze Mną serca służbie Mojej szczególnie poświęcone. Dlatego żądam, żeby pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała był odtąd poświęcony, jako osobne święto na uczczenie Mojego Serca i wynagrodzenia mi przez Komunię Świętą i inne praktyki pobożne zniewag, jakich doznaję, gdy wystawiony Jestem na ołtarzach. W zamian za to obiecuję ci, że Serce Moje wyleje hojne łaski na tych wszystkich, którzy w ten sposób oddadzą Mu cześć lub przyczynią się do rozszerzenia Jego święta(13–20 czerwca 1675).* Błogosławiona Matka Pasterka pragnie poruszyć serca swoich sióstr słowami Maryi: *Wejrzyj, duszo, w ten bok Syna mego, w tę Ranę Serca Jego – tam znajdziesz tę ostatnią kropelkę Krwi na obmycie duszy twojej(Rekol. 10-dniowe dla Past.).*

Nasza odpowiedź na wołanie Jezusa

W odpowiedzi na pragnienia Pana Jezusa Siostry Wizytki podjęły starania w Stolicy Apostolskiej, których celem był kult Bożego Serca. Na prośbę biskupów francuskich po raz pierwszy Święto Najświętszego Serca Pana Jezusa obchodzono 20 października 1672. Dnia 6 lutego 1765 roku papież Klemens XIII ustanowił Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa w piątek po Oktawie Bożego Ciała dla Królestwa Polskiego, a papież Pius IX w 1856 roku rozszerzył to święto na cały Kościół. Papież Leon XIII w Encyklice z 25 maja 1899 *Annum Sacrum* (O poświęceniu się ludzi Najświętszemu Sercu Jezusowemu) zaproponował poświęcenie wszystkich ludzi Bożemu Sercu, który to Akt został dokonany dnia 11 czerwca przez duchowieństwo i wiernych na całym świecie. Za pontyfikatu Leona XIII, u schyłku XIX wieku zapoczątkowano zwyczaj poświęcenia się Sercu Jezusowemu poprzez intronizację, do czego przyczynili się m.in. peruwiańczyk Mateo Crawley-Boevey czy polska Służebnica Boża Rozalia Celakówna. Również następnymi papieżami szerzyli kult Bożego Serca swoimi encyklikami: Pius XI w encyklice z 8 maja 1928 *Miserentissimus Redemptor* – O powszechnym obowiązku wynagradzania Najśw. Sercu Jezusa i Pius XII w encyklice z 15 maja 1956 *Haurietis aquas* – O kulcie Najświętszego Serca Jezusa. W naszym Kościele Rzymsko - Katolickim szczególnym czasem oddawania czci Najświętszemu Sercu Jezusa jest miesiąc czerwiec. Pomni ogromu łask, jakie otrzymała w swojej historii aż do dzisiaj nasza Ojczyzna, Kościół Święty, cały świat i każdy z nas, pozwólmy Ukrzyżowanemu Panu przyciągnąć nas swoją miłością, abyśmy mogli czerpać ze źródeł zbawienia, które płyną z Jego otwartego Serca, gdyż Jego Serce jest Sercem i Życiem Kościoła.

Opracowała s. Rafaela Olszowa CSDP